

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v rozšířeném senátě složeném z předsedy Josefa Baxy a soudců Aleše Roztočila, Jany Brothánkové, Filipa Dientsbiera, Zdeňka Kühna, Barbary Pořízkové a Karla Šimky, v právní věci navrhovatelky: **obec Dobřejovice**, se sídlem Na Návsí 26, Dobřejovice, zast. Mgr. Jiřím Nezhybou, advokátem, se sídlem Údolní 567/33, Brno, proti odpůrkyni: **obec Čestlice**, se sídlem Pitkovická 290, Říčany, zast. JUDr. Emilem Flegelem, advokátem, se sídlem K Chaloupkám 3170/2, Praha 10, za účasti osob zúčastněných na řízení: **I) R. K., II) J. Z., III) Ing. B. B., IV) Domo Development a. s., V) BVX Czech, a. s.**, osoby zúčastněné na řízení IV) a V) se sídlem Nádražní 762/32, Praha 5, obě zast. Mgr. Františkem Korbelem, advokátem, se sídlem Na Florenci 2116/15, Praha 1, **VI) Krajina pro život, spolek**, se sídlem Růžová 388, Průhonice, o návrhu na zrušení opatření obecné povahy – Změny č. 1 územního plánu Čestlic ze dne 27. 9. 2016, č. j. OOP-1/2016, v řízení o kasačních stížnostech odpůrce a osob zúčastněných na řízení IV) a V) proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 27. 4. 2017, č. j. 50 A 2/2017 – 147,

t a k t o :

I. Návrh osob zúčastněných na řízení IV) a V) ze dne 17. 5. 2018 na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**

II. Osobě zúčastněné na řízení V) **s e u k l á d á**, aby **ve lhůtě 15 dnů** od doručení tohoto usnesení **zaplatila soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku**, který podle položky č. 20 sazebníku soudních poplatků činí částku

1.000 Kč.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajský soud v Praze zrušil v záhlaví označeným rozsudkem opatření obecné povahy – Změnu č. 1 územního plánu Čestlic ze dne 27. 9. 2016, č. j. OOP-1/2016, a to v rozsahu textové a grafické části vymezující plochu Z12c, ke dni právní moci rozsudku.

[2] Proti tomuto rozsudku podali odpůrkyně a osoby zúčastněné na řízení IV) a V) kasační stížnosti. Osoby zúčastněné na řízení IV) a V) (dále též „stěžovatelky“) současně navrhl, aby Nejvyšší správní soud přiznal jejich kasační stížnosti odkladný účinek.

[3] Usnesením ze dne 4. 7. 2017, č. j. 2 As 187/2017 – 93, Nejvyšší správní soud kasační stížnosti stěžovatelek odkladný účinek nepřiznal.

[4] Usnesením ze dne 19. 4. 2018, č. j. 2 As 187/2017 – 149, byla věc postoupena rozšířenému senátu Nejvyššího správního soudu k zodpovězení otázky, zda postačuje ke splnění aktivní věcné legitimace navrhovatele v řízení o zrušení územního plánu obce podle § 101a a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) skutečný, přímý a bezprostřední vztah mezi právní sférou navrhovatele a regulovaným územím nebo je třeba rovněž posoudit, zda je konkrétní namítaná nezákonnost způsobila zasáhnout do jeho veřejných subjektivních práv.

[5] Stěžovatelky následně dne 17. 5. 2018 podaly znovu návrh na přiznání odkladného účinku, v němž vyjádřily přesvědčení, že podmínky, za kterých Nejvyšší správní soud nepřiznal odkladný účinek, tj. možný rozpor s veřejným zájem, se již změnily. Druhý senát Nejvyššího správního soudu je totiž posoudil a dospěl k závěru, že navrhovatelce aktivní věcná legitimace nepřísluší. Podle stěžovatelek tak nemůže být dán rozpor s veřejným zájem. Stěžovatelky si jsou vědomy, že předloženou otázku posuzuje rozšířený senát. Mají však za to, že za situace, kdy je zde jasný názor předkládajícího senátu, potvrzený navíc judikaturou Ústavního soudu (usnesení ze dne 24. 4. 2018, sp. zn. IV. ÚS 1098/18), je nutné návrhu na přiznání odkladného účinku vyhovět. Jak je totiž konstatováno v předchozím usnesení o nepřiznání odkladného účinku v této věci ze dne 4. 7. 2017, č. j. 2 As 187/2017 – 93, újma způsobená jeho nepřiznáním představuje pro stěžovatelky citelný zásah. Cíl soudního přezkumu nemůže být zmařen, jelikož z hlediska harmonogramu dalších povolovacích procesů je vyloučeno, aby stavba, resp. odnětí půdy ze ZPF, započaly dříve, než Nejvyšší správní soud o věci rozhodne. S ohledem na výše uvedené mají stěžovatelky za to, že důvody, pro které Nejvyšší správní soud odmítl přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, již odpadly, a je zde naopak veřejný zájem na pokračování v navazujících řízeních.

[6] Osoba zúčastněná na řízení VI) k tomuto návrhu stěžovatelek ve svém vyjádření uvedla, že návrh stěžovatelek na přiznání odkladného účinku je v rozporu s veřejným zájmem na ochraně zemědělského půdního fondu (ZPF). Míří tudíž proti jedné z nezbytných podmínek pro přiznání odkladného účinku, což vylučuje bez dalšího možnost jeho přiznání.

[7] Navrhovatelka ve svém vyjádření uvedla, že stěžovatelky neuvádějí žádné relevantní nové skutečnosti, které by mohly odůvodnit přiznání odkladného účinku na základě opakovaného návrhu. Usnesení Ústavního soudu, na které stěžovatelky poukazují, bylo vydáno ve skutkově i právně naprosto odlišné věci. Předložení věci rozšířenému senátu nepředstavuje skutkovou okolnost, která by se jakkoli vztahovala k podmínkám pro přiznání odkladného účinku, o nichž již jednou Nejvyšší správní soud rozhodoval. V posuzované věci platí, že zatímco následky možných stavebních aktivit na pozemcích, které jsou součástí nejkvalitnějšího zemědělského půdního fondu, budou jednoznačně

nenapravitelné, újma, která by mohla stěžovatelkám vzniknout v tom, že nebudou po určitou dobu moci zahájit územní či stavební řízení jednoznačně nahraditelná je. Nelze souhlasit ani s tvrzením stěžovatelek, že z hlediska harmonogramu dalších povolovacích procesů je vyloučeno, aby stavba, resp. odnětí půdy ze ZPF započaly dříve, než Nejvyšší správní soud o věci rozhodne. Rozšířený senát totiž může ve věci rozhodovat i delší dobu a jeho rozhodování není limitováno žádnou zákonnou lhůtou. Přiznáním odkladného účinku by tak mohl být zmařen účel soudního přezkumu. S ohledem na výše uvedené navrhovatelka uzavřela, že důvody, pro které Nejvyšší správní soud svým předchozím usnesením č. j. 2 As 187/2017 – 93 nepřiznal kasační stížnosti stěžovatelek odkladný účinek i nadále trvají.

[8] Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přičemž za tím účelem přiměřeně užije § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. je k přiznání odkladného účinku kasační stížnosti třeba, aby výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a současně přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[9] V posuzované věci se jedná o již druhý návrh stěžovatelek na přiznání odkladného účinku. Rozšířený senát v této souvislosti konstatuje, že již v usnesení ze dne 17. 9. 2015, č. j. 1 As 172/2015 – 52, vyslovil, že *v případě opakovaného návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zkoumá soud, nakolik se změnily podmínky pro jeho přiznání, a to zejména s ohledem na nové důvody, tvrzené navrhovatelem.*

[10] Stěžovatelky nové důvody pro přiznání odkladného účinku spatřují v závěrech druhého senátu uvedených v usnesení o postoupení věci rozšířenému senátu. Tyto závěry však nelze považovat za změnu podmínek relevantních z hlediska rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku stěžovatelek, jednak proto, že se týkají zjištěného rozporu v judikatuře Nejvyššího správního soudu a posouzení věci samé, tj. jiných okolností, než které jsou rozhodující z hlediska splnění podmínek pro přiznání odkladného účinku. Přiznání odkladného účinku totiž nelze spojovat s jakousi mírou pravděpodobnosti, že kasační stížnosti bude vyhověno. Vyhovění návrhu dále není možné proto, že rozhodující pro posouzení věci samotné budou až závěry přijaté rozšířeným senátem. Z právních závěrů uvedených v usnesení o postoupení věci proto nelze při posouzení návrhu stěžovatelek na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jakkoliv vycházet.

[11] Přisvědčit nelze ani argumentaci stěžovatelek, že cíl soudního přezkumu nemůže být zmařen, jelikož z hlediska harmonogramu dalších povolovacích procesů je vyloučeno, aby stavba, resp. odnětí půdy ze ZPF, započaly dříve, než Nejvyšší správní soud o věci rozhodne, neboť nelze jakkoli předjímat rychlost rozhodování správních orgánů v příslušných řízeních délku řízení před rozšířeným senátem. Nelze rovněž přehlížet ani skutečnost, že postoupením věci rozšířenému senátu se zpravidla celková délka řízení o kasační stížnosti podstatně prodlouží.

[12] Z hlediska podmínek pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti stěžovatelek se situace proto rozhodným způsobem nezměnila a stále plně platí

argumentace a závěry uvedené v usnesení NSS ze dne 4. 7. 2017, č. j. 2 As 187/2017 – 93, tj. že se v posuzované věci jedná o situaci, kdy újmu, která stěžovatelkám v případě nepřiznání odkladného účinku hrozí, nelze upřednostnit před veřejnými zájmy (zejména zájmem na ochraně ZPF), jejichž zasažení je v případě přiznání odkladného účinku v sázce. Stejně tak stále platí, že zatímco následky případných stavebních aktivit na pozemcích náležejících nyní do ZPF, mohou být nenapravitelné, případnou majetkovou újmu stěžovatelek lze nahradit penězi.

[13] S ohledem na výše uvedené rozšířený senát dospěl k závěru, že v daném případě nejsou podmínky ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. naplněny.

[14] Z důvodů shora uvedených proto rozšířený senát podle § 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl. Tím rozšířený senát žádným způsobem nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

[15] Podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá dle položky 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, soudnímu poplatku ve výši 1.000 Kč. Podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích je poplatek splatný dnem právní moci usnesení o návrhu na přiznání odkladného prostředku [§ 4 odst. 1 písm. h) zákona o soudních poplatcích, *per analogiam*; srov. k tomu usnesení NSS ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 - 32]. Soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku zaplatila pouze osoba zúčastněná na řízení IV). Nejvyšší správní soud proto výrokem II. uložil osobě zúčastněné na řízení V), aby soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zaplatila. K úhradě tohoto poplatku soud této stěžovatelce stanovil lhůtu 15 dnů.

[16] Soudní poplatek lze zaplatit jedním z těchto způsobů:

- vylepením kolků na tiskopise připojeném k tomuto usnesení nebo
- bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: **3703-46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby je: **1020418717**

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

Pokud úhradu soudního poplatku provádí **jiná osoba než povinná**, je nutno do zprávy pro příjemce na příkazu k úhradě uvést, za koho se úhrada provádí.

V případě placení kolkovými známkami nalepte vždy oba jejich díly na tiskopis na vyznačeném místě. Tiskopis podepište a vraťte jej označenému soudu. Kolkové známky neznehodnocujte.

V Brně dne 14. června 2018

Josef Baxa
předseda rozšířeného senátu

Vyhovuji výzvě a zasílám v kolkových známkách určený soudní poplatek.

podpis

Místo pro nalepení kolkových známek: